

85000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Αιτήρημα

Α'

Ὁ Θωμᾶς Σμίθσων ἦτο ἐκ γεννήσεως πολίτης τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ἐκ περιπετειῶν δὲ τοῦ βίου ἐγένετο διευθυντὴς παμμεγίστου μηχανουργείου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

Παιδίον ἀκόμη εἶχεν ἄσημον καὶ ταπεινὴν θέσιν, τὴν θέσιν ἐργάτου ἀπλοῦ, ἐν τῷ μηχανουργείῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀνδερσων, μικρὸν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον προοιδιαζόμενος ἐκάστοτε ἀνῆλθεν εἰς τὸ περίβλεπτον καὶ διὰ πλουσίου μισθοῦ ἀμειβόμενον ἀξίωμα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ μηχανουργείου· εἰ καὶ μόλις εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ἦτο πράγματι ἡ ψυχὴ τῆς τεραστίας ἐκείνης ἐπιχειρήσεως.

Ὁ Θωμᾶς Σμίθσων ἦτο ἀνὴρ ραδινὸς καὶ ῥωμαλέος, ἔχων ῥοδόχρουν τὴν ὄψιν, κυανοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πώγωνα ἐπιμελῶς ἐξυρμημένον, ἀφίνων πάντοτε μέρος αὐτοῦ, περιθέον ἡμισελήνοειδῶς τὸν λαιμόν. Ἡ μορφή του εἶχεν ἐνὶ λόγῳ τελειότατον καὶ γνησιώτατον τύπον Ὑαγκῆ. Ἐνεκα τῆς ικανότητός του, τῆς ειδικότητος αὐτοῦ ἐν τῇ μηχανουργίᾳ, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἔνεκα τῆς ἀνωτέρας πάσης ὑπονοίας τιμιότητός του, προσεκλήσατο τὴν ἐγκάρδιον ἀγάπην τῶν ἀδελφῶν Ἀνδερσων οὐδὲν δὲ ἐγένετο ἐν τῷ κολοσσαίῳ ἐκείνῳ ἐργαστηρίῳ, ἂν μὴ ἐζητεῖτο πρότερον ἢ γνώμῃ τοῦ Θωμᾶ Σμίθσων, τοῦ συνεργασθέντος ἐν πάσαις ταῖς παραβολωτάταις ἐπιχειρήσεσι τοῦ μηχανουργείου καὶ ἄριστα γινώσκοντος πάσας. Τὴν μεγάλην δὲ σημασίαν τούτου εὐκόλως δύναται τις νὰ ἐκτιμήσῃ, ἀναλογιζόμενος ὅτι ὁ μὲν Σμίθσων ἦτο νεώτατος τὴν ἡλικίαν, ἡ δὲ κατασκευὴ ἀκτόρων, κινητηρίων, γεωργικῶν καὶ παντοειδῶν ἄλλων ἀτμομηχανῶν δὲν ἦτο ἀναξία λόγου, μάλιστα ἐν ἐργαστηρίῳ, οἷον τὸ τῶν ἀδελφῶν Ἀνδερσων, ἀπασχολοῦντι πλείονας τῶν δισχιλίων ἐργατῶν.

Τὴν πρωῒαν ἐνὸς Σαββάτου—σημειωτέον ὅτι ὁ Θωμᾶς Σμίθσων δὲν εἶχε κοιμηθῇ τὴν προηγούμενην νύκτα, καταστρώων τούς λογαριασμούς τοῦ καταστήματος—τὴν πρωῒαν λοιπὸν ἐνὸς Σαββάτου ὁ νεαρὸς διευθυντὴς, κρατῶν ἀνὰ χεῖρας περίληψιν λογαριασμῶν, ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου του, ὅστις ἄφ' οὗ ἐκύτταξε μίαν στιγμὴν τὸν λογαριασμόν, ἔλαβε τὸ βιβλίον τῶν συναλλαγματικῶν καὶ ἐξέδωκε συναλλαγματικὴν 85000 δολλαρίων ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τοῦ Κεντουκί. Τὸ ποσὸν ἀκριβῶς ἐκεῖνο ἐχρειάζετο πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐβδομαδιαίου μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν τοῦ μηχανουργείου. Ἐνεκα δὲ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ποσοῦ ὁ κ. Ἀνδερσων ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν Σμίθ-

σων νὰ εἰσπράξῃ αὐτὸ ὁ ἴδιος.

Ὁ Θωμᾶς Σμίθσων ἐνέκλεισε τὴν συναλλαγματικὴν ἐν μεγάλῳ χαρτοφυλακίῳ, καὶ θείσ τοῦτο ὑπὸ μάλης καὶ φορέσας τὸν πῖλόν του, ἐπήδησεν εἰς ἐν λεωφορεῖον ἐκ τῶν διανυόντων τὸν δρόμον ὑπὸ τῆς Βαλστρῆς εἰς τὴν 55 ὁδόν.

Κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἡ 55 ὁδὸς ἔκειτο σχεδὸν ἔξω τῆς πόλεως. Τὰ τράμεια δὲν εἶχον ἀκόμη ἐφευρεθῇ, οἱ ἐναέριοι σιδηρόδρομοι ἀνεκυνῶντο ἴσως ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ ἐφευρέτου αὐτῶν, καὶ ἡ περιώνυμος Βρουκλύνειος γέφυρα θὰ ἐξελαμβάνετο τότε ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Νέας Ὑόρκης ὡς ἐκτρωματικὸν σχέδιον νοσοῦσης διανοίας· διότι τὸ γεγονός, ὅπερ θὰ διηγηθῶμεν, συνέβη ἐν ἔτει 1860.

Β'

Ἐξαργυρώσας μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας τὴν ὑπὸ Ἀνδερσων τοῦ πρεσβυτέρου ἐγγχειρθεῖσαν αὐτῷ συναλλαγματικὴν, ὁ Θωμᾶς Σμίθσων ἐπέβη τοῦ λεωφορείου, δι' οὗ ἔμελλε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ μηχανουργεῖον. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια ἀπετέλουν ὀγκώδη δέσμη, ἐξ ἧς τὸ χαρτοφυλάκιον προσεκτάτο ἐπίφθορον πάχος.

Στηρίζων τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ πολυτίμου χαρτοφυλακίου, ὅπερ εἶχεν ἀποτεθειμένον εἰς τὰ γόνατά του, ὁ Σμίθσων νυσταλέος ὠνειροπόλει, ὡς θὰ συνέβαινεν εἰς πάντα ἀγρυπνήσαντα ὅλην τὴν νύκτα καὶ κατατρίψαντα τὴν πρωῒαν εἰς ὁδοιπορίαν ἐφ' ἀμάξης. Ἐκλείει τούς ὀφθαλμούς, ἡνοίγει αὐτοὺς πάλιν ἐν ἐκάστῳ τιναγμῷ τοῦ λεωφορείου καὶ ἐπανελαμβάνει τὴν μονότονον ταύτην κίνησιν, μέχρις ὅτου κατασχεθεῖς ὑπὸ τοῦ ὕπνου ἔνεκα τοῦ καύσανος καὶ τῆς κοπώσεως, ἀπεκοιμηθῇ ὁλοσχερῶς. Αἱ ὅσμαι τῶν ποικίλων δερμάτων, τὰ ὅποια ἔφερον ἀνὰ χεῖρας οἱ πληροῦντες τὴν ἀμάξαν συνοδοιπόροι τοῦ Σμίθσων, καὶ αἱ φλογεραὶ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, κατέστησαν βαθυτέρον τὸν ὕπνον αὐτοῦ. Ὁ διευθυντὴς τοῦ μηχανουργείου ἦτο ἐσφηνωμένος ἐν μέσῳ μιᾶς παχείας λαχανοπώλιδος καὶ ἐνὸς κυρίου ἀναγινώσκοντος μετὰ προσοχῆς μεγάλην ἐφημερίδα, καλύπτουσαν σχεδὸν τὸ ἡμισυ τῆς ἀμάξης.

Σφοδρὸς τιναγμὸς τοῦ λεωφορείου, προσκρούσαντος εἰς γωνιαῖον λίθον, ἐξήγειρε τὸν Σμίθσων τοῦ ὕπνου καὶ τῶν ὀνείρων αὐτοῦ. Αἰφνης ἐξέβαλε κραυγὴν φρίκης καὶ εὐθὺς ἀμέσως τρομερὰ βλασφημία διέφυγε τὰ χεῖλη του. Ὡχρὸς ὡς πτώμα ἀνύψωσε τὰς χεῖρας... τὸ χαρτοφυλάκιον, ὅπερ ἐκράτει ἐπὶ τῶν γονάτων, ἔλειπε. Θρασύτατος κλέπτῃς εἶχε προδήλως ἀρπάσῃ αὐτό.

Αἱ φωναὶ καὶ ἡ ἀπελπισία τοῦ Σμίθσων εἰς οὐδὲν ἐχρησίμευσαν... Πάντες οἱ ἐπιβάται τοῦ λεωφορείου εἶχον πρὸ πολλοῦ κατέλθῃ, ὁ δὲ ἡνίοχος, ὅστις ἐντρομος ἦκουε τὰς ὕβρεις καὶ τὰς

οργίλας ἐπιφωνήσεις τοῦ ληστευθέντος, ἡδυνᾷται ὡς εἰκὸς καὶ τὴν ἐλαχίστην νὰ δώσῃ αὐτῷ πληροφορίαν πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ κλέπτου.

Ἄγριος τὴν ὄψιν καὶ ἀφρίζων, εἰσῆλθεν ὁ Σμίθσων ὡς μαινόμενος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προϊσταμένου του καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ τὸ συμβάν διὰ φωνῆς βραγχώδους, οὐδὲν ἐνεχούσης τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Ἄνδερσων ἐκύτταξε προσεκτικῶς τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου μὲ βλέμμα ἐταστικὸν καὶ συνωφρυνθὴν. Ταῦτα ἦσαν τὰ μόνα ἐξωτερικὰ δείγματα τῆς συγκινήσεως, ἣν ἡσθάνθη ἀκούσας τὸ δυσάρεστον ἄγγελμα.

« Ἄ! » εἶπεν ἐπὶ τέλους ἀπαθῶς μετὰ τινα σιγὴν. « Ἐπιτήδειος κλέπτης !... νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ ἀστυνομία... Ἐν τῷ μεταξύ ἄλλη συναλλαγματική. »

Καὶ λαβὼν ἀταράχως τὸ βιβλίον τῶν συναλλαγματικῶν, ἔγραψεν ὀλίγας γραμμὰς εἰς ἓν φύλλον, καὶ εἶπε βραδέως πρὸς τὸν ἐναγωνίως ἀναμένοντα ὑπάλληλόν του.

« Ἄν δὲν εὐρεθῶσι τὰ χρήματα, νὰ χρεωθῇ μὲ τὸ ποσὸν ὁ λογαριασμός σας ! »

Ὁ ταλαίπωρος Σμίθσων ἐρήγησεν, ἀκούσας τίνι τρόπῳ ἔμελλε νὰ τακτοποιηθῇ ἡ ὑπόθεσις. Χωρὶς ὅμως νὰ ἀντεῖπῃ τι, ἐξῆλθε τοῦ γραφείου.

Ὁ γδοήκοντα πέντε χιλιάδες δολλάρια ! Δηλαδή ὅλη ἡ περιουσία, τὴν ὁποῖαν καθ' ἅπαντα τὸν βίον του ἡδύνατο νὰ συλλέξῃ, ἦτο ἐκ τῶν προτέρων κατεσχημένη. . . Εἰς παντελῇ δὲ ἀπόγνωσιν περιέστη, ἐνθυμηθεὶς μὲ ὁποῖον δύσπιστον βλέμμα τὸν ἐκύτταξεν ὁ προϊστάμενός του. Αὐτόν, τὴν προσωποποιεῖν τῆς τιμιότητος !

Ἄν δὲν παρεφρόνησε τότε ὁ Σμίθσων, ἢ ἂν δὲν ἔπαθε τοῦλάχιστον παρακοπὴν φρενῶν, τὸ ὦφειλε βεβχίως εἰς ἐξαίρετικὴν εὐνοίαν τοῦ θεοῦ.

Ματαίως ἠρεῦνησεν ἡ ἀστυνομία ὅλην τὴν Νέαν Ὑόρκην. Ματαίως προεκῆρυξεν ὁ ληστευθεὶς ἀμοιβὴν δισχιλίων δολλαρίων πρὸς εὔρεσιν τοῦ κλέπτου, ματαίως καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀνίχνευσεν ἀπανταχοῦ. Παρῆλθον οὕτως ἐν μεγίστῃ ἀγωνίᾳ δύο ἡμέραι. Κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ὑπέφερον ὁ Σμίθσων φρικαλέας βασάνους, κατέστη ἰσχνότατος, καὶ καθ' ὕπνου καὶ ἐν ἐγρηγόρει ἔβλεπεν ἀτενίζοντας αὐτὸν τοὺς ἐταστικούς ὀφθαλμοὺς τοῦ προϊσταμένου του. Τὴν ἐσπέραν τῆς δευτέρας ἡμέρας, ἀπολῶντας ὁ δυστυχὴς πᾶσαν ἐλπίδα ὅτι θὰ δυνήθῃ νὰ εὕρῃ τι διὰ τῶν συνήθων τρόπων, ἔλαβεν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν. Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐν πάσαις ταῖς ἐφημερίσι τῆς Νέας Ὑόρκης ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπομένη ἀγγελίη.

« Ἀγνωστὸς τις ἐκλεψε τὴν πρῶϊαν τοῦ Σαββάτου ἐν τινι τῶν λεωφορείων τῆς ἀπὸ τῆς 55 οδοῦ καὶ τῆς Βαλστρήτ γραμμῆς 85000 δολλάρια, ἀνῆκοντα εἰς τὸ μηχανουργεῖον τῶν ἀδελφῶν

Ἀνδερσων. Διὰ τῆς παρούσης φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ κλέπτου, ὅτι πρέπει νὰ μοὶ ἀποδοθῶσι τὰ κλαπέντα τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐνάτης π. μ. τῆς πέμπτης ἄλλως εἰμὶ ἠναγκασμένος νὰ φωνευσθῶ. Ὁ θάνατος ἐντίμου πολίτου ἄς βαρύνῃ τὴν συνείδησιν τοῦ κλέπτου.

Θωμᾶς Σμίθσων. »

Ἡ δημοσίευσίς τῆς ἀγγελίας ταύτης κατηύνασεν ὁπωσοῦν τὴν ταραχὴν τοῦ Σμίθσων καὶ μετὰ στωϊκῆς ἀπαθείας ἀνέμενε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δηλώσεως αὐτοῦ.

Γ'

Ἀνέτειλεν ἡ κρίσιμος ἡμέρα καὶ οὐδεὶς εἶχεν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Σμίθσων. Ἐγερθεὶς τῆς κλίνης περὶ ὥραν ἑκτὴν τῆς πρωΐας ὁ καταδικάσας οὕτως ἑαυτὸν εἰς θάνατον, ἐξυρίσθη ἐπιμελῶς, καὶ ἐνεδύθη. Εἶχεν ἀκράδαντον ἀποφασιν νὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὰ ἀποφασισθέντα, καὶ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν νὰ ἐκτελέσῃ ὅτι διὰ τῶν ἐφημερίδων προεκῆρυξεν. Ὁ Θωμᾶς Σμίθσων ἐκάθησεν ἐν ἄκρῃ ψυχικῇ γαλήνῃ παρὰ τὸ γραφεῖόν του τὴν ὀγδόην ὥραν καὶ ἔγραψέ τινας ἐπιστολάς, πρὸς τοὺς προϊσταμένους του, συγγενεῖς καὶ φίλους, ἐν αἷς ἐξετίθει τοὺς λόγους τοῦ ἀκριβῶς τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ τῆς πρωΐας συμβησομένου θανάτου του, δηλῶν ὅτι ὦφειλε νὰ προσενέγκῃ τὴν ζωὴν θυσίαν εἰς τὴν τιμὴν του.

Μετὰ ταῦτα — εἶχε σημάνη ἐν τῷ μεταξύ ὀγδοὴ καὶ ἡμίσεια — ἔλαβεν ἐκ τινος θήκης μικρὸν περιστροφον τοῦ θυλακίου, κατασκευάσμα προνομιούχου τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἀδελφῶν Ἀνδερσων, καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάσας τὰς πέντε κάννας αὐτοῦ, τὸ ἀπέθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Πλησίον τοῦ ὅπλου ἔθεσε τὸ ὠρολόγιόν του, οὗ οἱ δεικται ἐδείκνυνον ἐνάτην παρὰ εἴκοσι λεπτά, καὶ ἦναψεν ἐν σιγάρων.

« Ἀκόμη εἴκοσι λεπτά ! » ἐψιθύρισε καθ' ἑαυτόν, ἀφ' οὗ ἐκύτταξε τὸ ὠρολόγιόν του. Καὶ ἀμέσως ὁ παράδοξος αὐτόχειρ ἀνύψωσε τὰ σκέλη, τὰ ἐστήριξεν ἐπὶ τοῦ γραφείου, καὶ ἀνέκλινεν ἀνέτως τὰ νῶτα ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου· δηλονότι ἐξηπλώθη κατὰ τὸν τρόπον, ὃν οἱ πλεῖστοι τῶν Ἀμερικανῶν νομίζουσι τὸν ἀναπαυτικώτατον πάντων.

Αἶφνης ἐκρούσθη ἡ θύρα.

« Ἐμπρός ! » ἐφώνησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῶν ἀδελφῶν Ἀνδερσων, καὶ ὠχρότης ἀδιόρατος ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν του.

Ἀνοιχθείσης τῆς θύρας ἐφάνη εἰς τὸ κατώφλιον εἰς πρεσβύτης, πεντηκοντούτης περίπου τὴν ἡλικίαν καὶ μελανέμων.

« Ὁ κύριος Θωμᾶς Σμίθσων ; ἡρώτησεν ὁ εἰσελθὼν χαιρετίσας εὐγενέστατα.

— Γέε, σέρ, ἀπεκρίθη οὕτως.

— Εἰσθε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐσχάτως εἰς τὸν *Κήρυκα* . . . ;

— Ὁ ἴδιος, κύριε.

— Καὶ ἔχετε ἀπόφασιν νὰ ;

— Μετὰ δεκατρία λεπτά καὶ ἡμισυ θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις, εἶπεν ὁ Σμιθσων.

— Δόξα τῷ Θεῷ, ὅτι ἐφθασα ἐγκαίρως! ἀνεφώνησεν ὁ ξένος, ἀπομαξάας τὸν ἰδρωτὰ ἀπὸ τοῦ μετώπου. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ καθήσω. Ἐλπίζω, ὅτι θὰ μείνωμεν σύμφωνοι.

— Ἐχετε δεκατρία λεπτά καιρόν. Σᾶς παρκαλῶ νὰ σπεύσητε.

— Ὀνομάζομαι Οὐίλλιαμ Μάκ Λέλλαν, διευθυντὴς τοῦ τραπεζικοῦ οἴκου Μάκ Λέλλαν Πρότκινσων καὶ συντροφίς, ἐν τῇ 22ᾳ λεωφόρῳ. »

Ὁ Θωμᾶς Σμιθσων προσέκλινεν.

« Ἐχω θυγατέρα, ἐξηκολούθησε λέγων ὁ ξένος, τὴν Γέσσυ, δεκαοκτὼ χρόνων, ὥραν ὡς ἄγγελον. Ἡ Γέσσυ Μάκ Λέλλαν ἀνέγνωσε τὴν ἀγγελίαν σας καὶ μὲ στέλλει πρὸς ὑμᾶς. Πρεσβεύομεν θρησκευτικὸν δόγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπει τὴν αὐτοκτονίαν.

— Ἐνόησα. Νομίζετε, ὅτι διὰ τῶν πειστικῶν λόγων σας . . .

— Βεβαίωτατα. Ἀκούσατέ με. Τὸ τραπεζικὸν κατὰστημά μου εἶναι μικρόν, ἀλλ' ἐντιμότερον. Σκεπτόμεθα νὰ ἐπεκτείνωμεν τὰς ἐργασίας μας. Πρὸς τοῦτο χρειάζομεθα κἀνέναν ἱκανὸν καὶ δραστήριον νέον. Εἰσθε νέος, εἰσθε δραστήριος, εἰσθε ἐντιμος . . ἡ ἀγγελία σας τὸ μαρτυρεῖ. Διὰ μίαν ἐλεεινὴν χρηματικὴν ὑπόθεσιν δὲν πρέπει νὰ χαθῇ ἀνὴρ, ὡς ὑμᾶς. Αὐτὸ θὰ ἦτο καὶ ἀνόητον καὶ ἀνανδρὸν. Ὑπεσχέθην εἰς τὴν θυγατέρα μου νὰ σᾶς σώσω. Δὲν ἔχετε νὰ ἀποδώσῃτε τὰ κλαπέντα χρήματα; Δὲν πειράζει, ἀκούσατέ με. Σᾶς προσφέρω τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸ κατὰστημά μου καὶ θὰ σᾶς δίδω μισθὸν κατ' ἔτος 5000 δολλάρια καὶ ποσοστὰ 15 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν κερδῶν. Ἐντὸς δέκα ἐτῶν θὰ δυνηθῇτε νὰ ἐξοφλήσῃτε τὸ πρὸς τοὺς ἀδελφούς Ἀνδερσων χρέος σας, ἴσως καὶ πρότερον, ἂν αἱ ὑποθέσεις μας εὐδοθῶσιν. Ὅθεν τὸ μέλλον σας εἶναι ἐξησφαλισμένον. Ἐμπρός! . . . Τὸ χέρι σας, νέε μου! . . . Λοιπόν, σύμφωνοι; . . . »

Ἐν ᾧ ὠμίλει ὁ πρεσβύτερος, ὁ Θωμᾶς Σμιθσων ἐγένετο πελιδνὸς καὶ νευρικός σπασμὸς συνετάραξε τὸ σῶμά του. Τὸ ὥρολόγιον ἐδείκνυεν ἐννέα ὥρας. παρὰ δύο λεπτά.

« Σύμφωνοι! » ἐφθύρισε μετὰ τινα σιγὴν καὶ ἔλαβε τρέμων τὴν χεῖρα τοῦ Μάκ Λέλλαν.

Δ'.

Ἀπὸ τῆς ἐπαύριον ἤρχισε τὴν ἐργασίαν ἐν τῷ τραπεζικῷ κατὰστημάτι. Ἡ τύχη ἠνύνησε τὸν νέον. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἔδωκεν εἰς τοὺς ἀδελφούς Ἀνδερσων ἀπέντι τοῦ λογαριασμοῦ του

ἑξακισχίλια δολλάρια. Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος προσελήφθη ὁ Σμιθσων ὡς συνέταιρος, καὶ ἐγένετο γαμβρὸς τοῦ Μάκ Λέλλαν, διότι εὗρεν ἐν τῷ μεταξύ καιρὸν νὰ ἐρωτευθῇ τὴν περικαλλεστὰν τὴν Γέσσυ. Μετὰ ἐξ ἔτη ἐξώφλησε τὸν λογαριασμόν του παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Ἀνδερσων, καὶ σήμερον ἔχει ὁ Θωμᾶς Σμιθσων περιουσίαν δώδεκα ἑκατομμυρίων δολλαρίων καὶ ἑπτὰ ῥωμλεωτάτα τέκνα, ἄξια τοῦ πατρὸς των.

Μία σκιὰ μόνον ἐπεσκίασε τὴν εὐτυχίαν τοῦ Θωμᾶ Σμιθσων.

Πρὸ δυο ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ πενθερός του. Ἐν τῷ φακέλλῳ, τῷ περικλείοντι τὴν διαθήκην, δι' ἧς καθίστα κληρονόμους τῆς περιουσίας του τὴν Γέσσυ καὶ τὰ τέκνα της, εὗρεν ὁ Σμιθσων ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν ἔχουσαν οὕτω.

« Σύγγνωθι, υἱέ μου! Ὁ κλέπτης ἤμην ἐγώ! Αἱ 85000 δολλάρια ἦσαν αἱ βάσεις τῆς εὐτυχίας ἡμῶν. Οὐίλλιαμ Μάκ Λέλλαν. »

Τοῦτο εἶναι τὸ μόνον, ὅπερ ὁ Θωμᾶς Σμιθσων δὲν δύναται νὰ συγχωρήσῃ εἰς τὸν συνέταιρόν του, τὸ μόνον νέφος, τὸ ἐπισκιάζον τὴν εὐδαιμονίαν του!

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.)

Η ΑΝΑΣΣΑ

Ἐκ τοῦ συγγράμματος « Ἡ κοινωνία τοῦ Λονδίνου »)

[Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμε. φύλλον.]

Ὁ ἐν Βαλμοράλ βίος τῆς Ἀνάσσης εἶνε ὅλως ἰδιωτικὸς ἢ μᾶλλον ἀγροτικὸς, καὶ λίαν ἄνετος, διότι οὐδεμία ἐθιμοτυπία τηρεῖται. Τὴν Α. Μ. ἐξυπνίζουσι τὸ πρῶτ' οἱ χωρικοὶ διὰ τῆς μονοτονου καὶ λυπηρᾶς μουσικῆς των, ἥτις τοσοῦτον τὴν τέρπει ἀνχιμινήσκουσα μελαγχολικῶς τὸ παρελθόν.

Μετὰ τὰς ἐκδρομὰς εἰς τὰ δάση ἢ εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς ἐπισκέψεις προσφιλῶν τόπων ἡ Ἀνασσα καταλύει ἐνίοτε ἐν τῷ θαλάμῳ πριγκιπίσσης τινός, δειπνεῖ ἐκ τοῦ προχείρου καὶ διέρχεται τὴν ἐσπέραν.

Ἐξω τῆς Σκωτίας ἡ Ἀνασσα ἀναλαμβάνει τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτῆς καὶ τὸ ἄκαμπτον τοῦ χαρακτῆρος. Τὸ εἰς τὴν ἐθιμοτυπίαν πάθος της ἐπαυξάνει τὴν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς τυραννίαν. Μὴ ὑπαρχόντων νόμων, ἀσκειταί περὶ τὴν δημιουργίαν, ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ Κοινοβουλίου, τῶν περιφήμων ἐκείνων κανονισμῶν, οἵτινες εἶνε ἡ βάσανος τῶν περὶ αὐτήν. Ἀνεπιεικής, ἀπαγορεύει αὐστηρῶς τὴν εἰς τὴν Αὐλὴν φοίτησιν οἷας δήποτε γυναῖγος διεξευγμένης, καὶ τοι' τὸ διαζύγιον τυγχάνει μεγίστης ἀποδοχῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν ταῖς ὑφίσταται σφαίραις. Αὐτὴ δὲ ἡ χορεύουσα ἐν Σκωτίᾳ, ἀπηγόρευσε πέρυσι τὸν ἀγροτικὸν χορόν, ὃν ὁ πρίγ-